

Sygn. akt VI U 626/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2022r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dorota Witkowska
Protokolant:	Stażysta Aleksandra Bachman

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2022 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy E. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

z odwołania od decyzji z dnia 26 kwietnia 2018 r., znak (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powodowi E. B. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jakiemu uległ 7 sierpnia 2017 roku w wysokości odpowiadającej łącznie 24,5% uszczerbku na zdrowiu i przyznaje z tego tytułu prawo do dalszego odszkodowania za 17% uszczerbku na zdrowiu tj. w kwocie 14.518,00 zł. (czternaście tysięcy pięćset osiemnaście złotych 00/100).

Sędzia Dorota Witkowska

Sygnatura akt: VI U 626/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał E. B. jednorazowe odszkodowanie z tytułu 7,5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 7 sierpnia 2017 roku, tj. w kwocie 6.405 złotych.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że orzeczeniem z dnia 16 kwietnia 2018 roku Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustaliła, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu jakiego doznał E. B. wynosi 7,5 %.

(decyzja w aktach ZUS)

E. B. wniósł od powyższej decyzji odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie jednorazowego odszkodowania za długotrwały uszczerbek na zdrowiu w większym stopniu.

W uzasadnieniu odwołania, powód wskazał, że od czasu wypadku ma częste i bolesne uciski głowy nad prawym oczodołem, budzi się ze snu z uwagi na silne bóle z prawej strony głowy i szczypiący ból prawego stropu oczodołu. Ponadto skóra z prawej strony głowy stała się silnie wrażliwa na dotyk z uczuciem przemieszczenia się i klucia. Powód wskazał także, że miewa częste drętwienie blizny, ma pogorszone widzenie w prawym oku, widzi podwójnie. Po wykonywaniu ćwiczeń prawym okiem po chwili odczuwa ból wewnątrz oka. Po wypadku ma lewe oko wyżej, a prawe niżej. Ponadto w szpitalu po wypadku doznał silnych wymiotów, co zaś spowodowało pęknięcie przepukliny pępkowej.

(k. 2-3 odwołanie)

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Organ rentowy wskazał, że zarówno lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jak i Komisja Lekarska ustalili długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda, będący następstwem wypadku przy pracy z dnia 7 sierpnia 2017 roku na 7,5 %, zaś z odwołania nie wynikają żadne nowe okoliczności.

(k. 4 odpowiedź na odwołanie)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że powód E.B. objęty jest ubezpieczeniem wypadkowym z tytułu zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w S. na stanowisku operatora maszyn i urządzeń rolniczych.

Bezspornym jest również, że w dniu 7 sierpnia 2017 roku powód uległ wypadkowi przy pracy, kiedy podczas prac zniwiarskich uderzył głową w przyrząd tnący i bagnety kombajnu zbożowego.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika a następnie Komisji Lekarskiej ZUS pozwany ustalił, że powód wskutek powyższego wypadku doznał 7,5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z pozycji 27a tabeli uszczerbków w związku z pourazową dysfunkcją narządu wzroku, co stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

(bezsporne)

Powód doznał obrażeń ciała w postaci ciężkiego urazu twarzoczaszki ze złamaniem kości prawego oczodołu wraz z pourazowymi bólami głowy. Wypadek spowodował również krwiaka przymózgowego podstawy prawego płata czołowego i złamanie kości przedniego dołu czaszkowego po stronie prawej.

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda w zakresie tych obrażeń od strony neurologicznej wynosi 5 % z pozycji 10a tabeli uszczerbków, gdzie długotrwałym następstwem doznanego urazu są bóle głowy okolicy czołowej po stronie prawej bez objawów ogniskowego pourazowego uszkodzenia mózgu, co stanowi zaburzenia czynnościowe.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii dr. med. B. W. – k. 15-16; opinia uzupełniająca z dnia 4.07.2019 r. – k. 71-72)

Ponadto na skutek wypadku z dnia 7 sierpnia 2017 roku u powoda rozpoznano nadwzroczność obu oczu, podwójne widzenie, złamanie oczodołu prawego z uszkodzeniem mięśnia dźwigacza powieki górnej i prostego dolnego. Przy ostrości wzroku oka prawego 0,7 z korekcją okularową oraz 1,0 oka lewego z korekcją okularową długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 7,5 % z pozycji 27a tabeli uszczerbków.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu okulistyki dr. n. med. W. N. – k. 36)

W ocenie chirurgicznej trwały uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z uszkodzeniem oczodołu prawego pod postacią złamania ściany bocznej, przyśrodkowej i stropu oczodołu prawego (podstawy przedniego dołu czaszki) wygojonego z asymetrią oczodołów wynosi 5 % z pozycji 2 tabeli uszczerbków, zaś w związku ze szpecącą blizną z zaburzeniami czucia i przeczulicą okolicy fałdu nosowo-wargowego po lewej oraz rany czoła po lewej wynosi 2 % z pozycji 19a tabeli uszczerbków – łącznie 7% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii L. Z. – k. 163-164; opinia uzupełniająca z dnia 26.02.2022 r. – k. 191-192v)

Na skutek doznanych urazów doszło także do zaburzeń nerwicowych, które w ocenie psychiatrycznej należy ocenić jako utrwalone nerwice związane z urazem (zaburzenia adaptacyjne będące następstwem urazów, w których nie doszło do trwałych uszkodzeń (...)) i które spowodowały u powoda długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 % z pozycji 10a tabeli uszczerbków.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii dr. n. med. W. Z. (1) – k. 102-105; opinia uzupełniająca z dnia 30.04.2021 r. – k. 141-143; opinia uzupełniająca z dnia 30.04.2022 r. – k. 208)

Ocena neurologiczna oraz psychiatryczna oparta na ustaleniu uszczerbku z pozycji 10a tabeli uszczerbków odnosi się do innych dysfunkcji, jakie wystąpiły u powoda wskutek urazu i dlatego uszczerbki o charakterze neurologicznym i psychiatrycznym należy zsumować do łącznej wysokości 10%.

(dowód: opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu neurologii dr. med. B. W. – k. 71-72 oraz opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu psychiatrii dr. n. med. W. Z. (1) – k. 141-143)

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem był fakt przebycia przez powoda wypadku przy pracy w dniu 7 sierpnia 2017 roku oraz, że wypadek spowodował uraz. Zgodnie z art. 229 k.p.c., fakty przyznane nie wymagają dowodu. Tym samym brak było podstaw do przeprowadzania postępowania dowodowego celem ustalenia, czy doszło do zdarzenia z dnia 7 sierpnia 2017 roku z udziałem powoda, a także czy zdarzenie to można zakwalifikować jako wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. j. Dz. U. 2019, poz. 1205).

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie rozmiaru urazu i wynikającego z tego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał powód na skutek omawianego wypadku. Ustalenie to wymagało wiadomości specjalnych, a zatem zgodnie z art. 278 § 1 k.p.c. przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu: neurologii, okulistyki, chirurgii i psychiatrii mając na uwadze rozmiar i charakter doznanych przez powoda obrażeń.

Za miarodajną do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie Sąd uznał opinię biegłego sądowego z zakresu okulistyki dr. n. med. W. N.. Opinia sporządzona przez biegłego jest jasna, spójna oraz logiczna. Biegły ustalił stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda w związku ze swoją specjalizacją na 7,5 %, a zatem w tym samym stopniu, co Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w orzeczeniu z dnia 16 kwietnia 2018 roku. Opinia ta nie była kwestionowana w toku postępowania przez żadną ze stron, a także nie budziła wątpliwości Sądu.

Za miarodajną do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie Sąd uznał opinię biegłej sądowej z zakresu neurologii dr. n. med. B. W.. Opinia ta została sporządzona w sposób jasny i pełny, zaś wypływające z niej wnioski uznać należy za logiczne. Biegła wskazała na rodzaj i stopień uszczerbku na zdrowiu powoda w zakresie swojej specjalizacji. Stopień ten został ustalony zgodnie z regułami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (t. j. Dz. U. 2020, poz. 233) i zawartej tam tabeli uszczerbków.

Opinię zakwestionował pozwany wskazując, że biegła niezasadnie oceniła stopień uszczerbku na zdrowiu powoda na podstawie pkt. 10a załącznika do powołanego rozporządzenia, gdyż biegła nie przeprowadziła badania psychiatrycznego powoda, ani nie rozpoznała u niego zaburzeń nerwicowych. W opinii uzupełniającej z dnia 4 lipca 2019 roku biegła B. W. odniosła się do tych zarzutów i podtrzymała, że w neurologicznym ujęciu stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda wiąże się z pourazowymi bólami głowy a pozycja 10a załącznika do w/w rozporządzenia

z dnia 18 grudnia 2002 roku jest najbardziej zbliżona do poczynionego przez biegłą rozpoznania, co w świetle argumentacji biegłej nie budziło wątpliwości Sądu. Należy zwrócić uwagę, że w sprawie opinię wydał również biegły sądowy psychiatra, który wyraził podobny pogląd odnośnie oceny urazu powoda, a mianowicie biegły wyraźnie rozróżnił aspekt neurologiczny, który oceniła biegła oraz psychiatryczny, który ocenił on sam, co jednakże – choć dotyczy dziedziny psychiatrii i neurologii – należało oceniać ze wspólnej pozycji 10a tabeli uszczerbków i ostatecznie uznać z tego tytułu uszczerbek powoda w łącznej wysokości 10%. Także biegły sądowy chirurg dostrzegł konieczność oceny urazu powoda zarówno przez specjalistę neurologa jak i psychologa ewentualnie psychiatrę (k. 164).

Za miarodajną do rozstrzygnięcia sprawy Sąd uznał także opinię biegłego sądowego z zakresu chirurgii dr. n. med. L. Z.. Biegły sporządził opinię w sposób rzetelny, jasny, zgodnie z posiadaną wiedzą specjalną. Biegły ocenił stały uszczerbek na zdrowiu powoda na 7 %, co w sposób przekonujący uzasadnił. Zarzuty do opinii biegłego złożył pozwany, wskazując, że pkt. 2 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 2002 roku dotyczy uszkodzenia kości sklepienia i podstawy czaszki, zaś kości oczodołu do takich nie należą. Pozwany kwestionował także istnienie u powoda blizny zarzucając, że nie ma o niej danych w dokumentacji medycznej. W opinii uzupełniającej z dnia 26 lutego 2022 roku biegły odniósł się do zarzutów pozwanego wyjaśniając, że strop oczodołu prawego jest częścią podstawy przedniego dołu czaszki, co zaś uprawnia do oceny stopnia stałego uszczerbku na zdrowiu w oparciu o pkt. 2 załącznika do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 2002 roku. Co do pozostałych złamań kości oczodołu biegły wyjaśnił, że dokonał ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu powoda na podstawie pkt. 2 załącznika do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 2002 roku jako pozycji najbliższej stosownie do § 8 ust. 3 tego rozporządzenia. Odnosząc się natomiast od zarzutów pozwanego związanych z uznaniem blizny szpecącej jako następstwa wypadku przy pracy z dnia 7 sierpnia 2017 roku, biegły powołał się na przeprowadzone przez siebie badanie fizykalne powoda stwierdzając, że omawiana blizna odpowiada urazowi, jakiemu uległ powód na skutek wypadku przy pracy. W ocenie Sądu opinia uzupełniająca w sposób logiczny i kompleksowy odnosi się do zarzutów pozwanego, czyniąc je bezzasadnymi.

Ostatecznie Sąd uznał także za miarodajną dla rozstrzygnięcia sprawy opinię biegłego sądowego z zakresu psychiatrii dr. n. med. W. Z. (2). Opinia sporządzona przez biegłego po jej wyjaśnieniu jest jasna oraz zrozumiała i przekonująca. Wprawdzie biegły początkowo ustalił stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda na 8 %, a następnie w opinii uzupełniającej z dnia 30 kwietnia 2021 roku ustalił ten stopień na 5 %, to jednak biegły w sposób wyczerpujący i przekonujący uzasadnił zmianę swojego stanowiska. Opinia potwierdza, że u powoda doszło do utrwalonej nerwicy związanej z urazem czaszkowo –mózgowym, co razem z neurologicznymi następstwami spowodowało 10 % uszczerbku na zdrowiu z pozycji 10a. Opinia uzupełniająca biegłego psychiatry nie była już kwestionowana przez pozwanego (k. 216).

Oceniając odwołanie Sąd uznał, że zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą roszczenia powoda jest art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. j. Dz. U. 2019, poz. 1205 - dalej jako ustawa wypadkowa), zgodnie z którym ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Postępowanie dowodowe wykazało zaś, że rozmiar doznanego przez powoda uszczerbku na zdrowiu jest w rzeczywistości większy, niż ten, który ustalili pozwany. Zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia z dnia 12 grudnia 2002 roku jeżeli wypadek przy pracy lub choroba zawodowa spowodowały uszkodzenie kilku kończyn, narządów lub układów, ogólny stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych za poszczególne uszkodzenie, w sposób określony w ocenie procentowej, z ograniczeniem do 100%. Taka sytuacja wystąpiła w stosunku do powoda, gdyż poszczególni biegli ustalili stopień uszczerbku na zdrowiu powoda zgodnie ze swoimi specjalizacjami, co związane było z uszkodzeniem na skutek wypadku przy pracy więcej niż jednego narządu. Należało zatem uznać, że łącznie powód doznał 24,5% uszczerbku na zdrowiu, a nie 7,5% jak ustalili pozwany.

Mając na uwadze powyższe, wobec powoda zostały spełnione wszystkie przesłanki roszczenia o jednorazowe odszkodowanie, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy wypadkowej wysokość jednorazowego odszkodowania wynosi 20 % przeciętnego wynagrodzenia za pracę za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Zgodnie natomiast z art. 12 ust. 5 ustawy wypadkowej do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania przyjmuje się wysokość przeciętnego wynagrodzenia za pracę obowiązującą w dniu wydania decyzji o przyznaniu lub odmowie prawa do jednorazowego odszkodowania. W niniejszej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania decyzją z dnia 26 kwietnia 2018 roku. Jak wynika z obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 lutego 2018 roku w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M. P. 2018, poz. 268) w okresie od dnia 1 kwietnia 2018 roku do dnia 31 marca 2019 roku wysokość kwoty jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy wynosiła 854 złote za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Wobec powyższego wysokość jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 7 sierpnia 2017 roku należnego powodowi za 24,5 % uszczerbku na zdrowiu wynosi 20.923 złote (24,5 x 854 złote). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. zaskarżoną decyzją przyznał powodowi jednorazowe odszkodowanie z tytułu tego samego wypadku za 7,5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w kwocie 6.405 złotych.

Wobec powyższego, Sąd w pkt. I wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 7 sierpnia 2017 roku za dalsze 17 % uszczerbku na zdrowiu, tj. w kwocie 14.518 złotych, co stanowi różnicę między odszkodowaniem przyznanym a należnym.

Sędzia Dorota Witkowska